

ANALIZA TYNKÓW ORAZ PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH ELEWACJI SZPITALA PRZY AL. MODRZEWIOWEJ 22 W KRAKOWIE

1. STRATYGRAFIA TYNKÓW ELEWACJI BUDYNKU NR 1.

Próbki tynków pobrano z dwóch miejsc na elewacji, w rejonie gdzie mają powstać nowo projektowane klatki schodowe:

- próbka nr 1; gzyms cokołowy,
- próbka nr 2; płaszczyzna ściany nad cokołem.

Fotografia. . Budynek szpitala. Widok elewacji zachodniej.

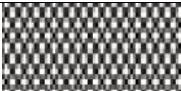

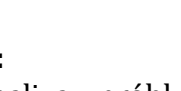

Fotografia. . Miejsce pobrania próbek tynków z elewacji.

Odkrywka nr 1.

Tabela . Stratygrafia próbki tynku elewacji. Gzyms cokołu przyziemia.

Nr Warst. techn.	Oznaczenie graficzne	Datowanie	Warstwa chronologiczna	Opis warstwy
1		XX/XXI w.	III	Warstwa tynku barwionego w masie o grubości ok 1-2 mm w kolorze jasno beżowym.
2		XX/XXI w.	III	Podkład tynkarski w kolorze jasno szarym.
3		XX/XXI w.	III	Siatka z włókna szklanego wtopiona w warstwę zaprawy klejowej.
4		XX/XXI w.	III	Warstwa zaprawy klejowej w kolorze szarym.
5		XX/XXI w.	III	Docieplenie – styropian.
6		XX/XXI w.	III	Warstwa zaprawy klejowej wyrównująca ścianę przed położeniem docieplenia w kolorze szarym.
7		Lata 90-te XIX w.	I	Mur

Wnioski:

Analiza próbki oraz oględziny pozostałych elementów architektonicznych pozwoliły stwierdzić, iż pierwotne tynki na gzymsach nie zachowały się. Prawdopodobnie gzymsy zostały skute w całości i odtworzone w nowej technologii wraz z dociepleniem ze styropianu.

Odkrywka nr 2.

Nr Warst. Techn.	Oznaczenie graficzne	Datowanie	Warstwa chronologiczna	Opis warstwy
1		XX/XXI w.	III	Warstwa tynku barwionego w masie o grubości ok 1-2 mm w kolorze jasno beżowym.
2		XX/XXI w.	III	Podkład tynkarski w kolorze jasno szarym.
3		XX/XXI w.	III	Siatka z włókna szklanego wtopiona w warstwę zaprawy klejowej.
4		XX/XXI w.	III	Warstwa zaprawy klejowej w kolorze szarym.
5		XX/XXI w.	III	Docieplenie – styropian.
6		XX/XXI w.	III	Warstwa zaprawy klejowej wyrównująca ścianę przed położeniem docieplenia w kolorze szarym.
7		k. XX w.	II	Tyn maszynowy o charakterze cementowym o grubości do ok 4 cm.
8		Lata 90-te XIX w.	I	Mur

Tabela . Stratygrafia próbki tynku elewacji.

Wnioski:

Analiza próbek oraz oględziny ścian, pozwoliły stwierdzić, iż pierwotne tynki na nie zachowały się. Prawdopodobnie tynki pierwotne zostały skute w całości i odtworzone w nowej technologii wraz z dociepleniem ze styropianu.

2. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

W ramach przebudowy i rozbudowy budynku szpitala, mającej na celu dostosowanie obiektu do aktualnych przepisów p-poż., konieczne jest dobudowanie klatek schodowych. Projektowane klatki zlokalizowane będą we wnękach, przy ryzalitach w elewacji zachodniej. Klatki schodowe należy obudować ścianą pełną z powtórzonymi podziałami ścian, tj. z gzymsami poziomymi będącymi kontynuacją istniejących elementów. W celu zachowania rytmu elewacji, należy wykonać również wnęki okienne i okna, o tych samych wymiarach, co istniejące otwory okienne. Wokół okien należy powtórzyć elementy detalu architektonicznego w postaci opasek. Dopuszcza się by zarówno gzymsy jak i opaski okienne były wykonane z twardego styropianu np. typu styroduru. Powierzchnię wykończyć detalu architektonicznego należy wykończyć tynkiem. Kolorystykę dobudowanych elementów należy wykonać w oparciu o istniejące elewacje.

Ryc. . Proponowana lokalizacja klatki schodowej w elewacji zachodniej, od strony północnej.

Przeprowadzone badania odkrywkowe na elewacji w rejonie projektowanych klatek schodowych wykazały, iż prawdopodobnie cała elewacja została docieplona styropianem a tynki zostały wykonane na nowo we współczesnej technologii.

W przypadku remontu i malowania elewacji dopuszcza się powtórzenie współczesnej technologii. Powierzchnia końcowego wymalowania powinna być wykonana np. farbami krzemianowymi, które pozwalają uzyskać wygląd szlachetnych farb historycznych.

Kolorystykę elewacji należy powtórzyć, nawiązując się do istniejącej kolorystyki całego zespołu budynków. Detal architektoniczny należy wykonać w kolorze białym, ściany w kolorze beżowym, (kolor K10050).

Przed przystąpieniem do malowania należy wykonać próby kolorystyczne.

Dach nad nowo projektowanymi klatkami schodowymi należy wykonać na wzór istniejących dachów w technologii dachówki ceramicznej. Kolor i kształt dachówki powinien być tożsamy z istniejącym pokryciem dachu (czerwona dachówka ceramiczna typu GRANAT, firmy Braas) .

3. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Renowacja elewacji budynku nr 1.

1. Usunięcie uszkodzonych i pękniętych partii tynku.
Wszelkie uszkodzenia – odspojenia tynku należy usunąć mechanicznie, np. za pomocą szpachli.
2. Oczyszczenie powierzchni elewacji.
Elewację należy oczyścić z zabrudzeń powierzchniowych, np. poprzez umycie myjką nisko ciśnieniową z dodatkiem preparatu powierzchniowo czynnego, np. CLEANFORCE.
3. Dezynfekcje powierzchni tynku.
Zielone nawarstwienia będące wynikiem wzrostu glonów w miejscach zawilgoconych, należy usunąć mechanicznie a następnie zdezynfekować, np. preparatem ALGIZID.
4. Uzupełnienie ubytków i wyrównanie powierzchni ścian.
Ubytki tynku należy uzupełnić szpachlówką o odpowiednio dobranym uziarnieniu, tak by struktura kitu była podobna do otoczenia, np. można użyć szpachlówki Kombi Finisz G. Występuje ona w dwóch uziarnieniach 0-0,8 mm oraz 0-1,2 mm. Po przeфіlcowaniu (przegąbkowaniu) szpachlówka pozwoli nadać powierzchniom całej elewacji charakter i wygląd normalnego tynku.
5. Gruntowanie powierzchni.
W celu wzmocnienia i wyrównania chłoności podłoża powierzchnię tynku należy zagruntować gruntem krzemianowym CALSILIT GF.
6. Malowanie powierzchni tynku.
Powierzchnię tynków należy pomalować farbami krzemianowymi, np. CALSILIT F lub polikrzemianowymi NOVALIT F.

Nowe tynki na elewacji budynku nr 1.

1. Tynk podkładowy.
Tynk podkładowy z zaprawy mineralnej, np. KOMBI MTL.
2. Wyrównanie powierzchni tynków ścian.
Tynki należy zaciągnąć szpachlówką o odpowiednio dobranym uziarnieniu, tak by strukturą nawiązywały do oryginalnych tynków zachowanych na pozostałych elewacjach, np. szpachlówka Kombi Finisz G. Występuje ona w dwóch uziarnieniach 0-0,8 mm oraz 0-1,2 mm. Po prześciskaniu (przegąbkowaniu) szpachlówka pozwoli nadać powierzchniom całej elewacji charakter i wygląd normalnego tynku.
3. Gruntowanie powierzchni.
W celu wzmocnienia i wyrównania chłonności podłoża powierzchnię tynku należy zagruntować gruntem krzemianowym CALSILIT GF.
4. Malowanie powierzchni tynku.
Powierzchnię tynków należy pomalować farbami krzemianowymi, np. CALSILIT F lub polikrzemianowymi NOVALIT F.

mgr Aleksander Harkawy